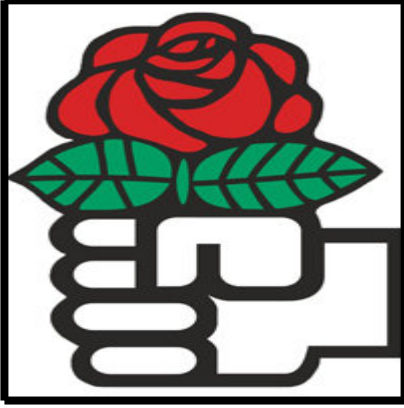

Sosyalist Enternasyonal, CHP ve Arap Baharı

İçeriği Yazan: [Mehmet ÇAĞIRICI](#) [1] Zaman: Çar, 28/03/2012 - 13:09

Yazar: Mehmet ÇAĞIRICI

Yazının Yazıldığı Tarih: 26.03.2012

23-24 Mart 2012 tarihlerinde iki gün İstanbul Hilton otelinde CHP'nin ev sahipliğinde Sosyalist Enternasyonal toplandı. Açılış konuşmasını CHP Başkanı Sayın K. Kılıçdaroğlu'nun yaptığı toplantının ilk günün ana konuları "Arap Baharı" ve "Suriye" oldu. Toplantının açılışında Kılıçdaroğlu'nun davetlilere "**Yoldaşlar**" diye hitap etmesi, onun ne denli sosyal demokrat ideolojiyi benimsediğini göstermesi bakımından manidardır.

Oysa liderliğini yaptığı CHP'nin ne kökü ne de geçmişteki ülkemiz için yaptığı büyük hizmetleri "Sosyal Demokrasi" ideolojiye dayanmamaktadır. CHP **Kemalist** bir partidir ve öyle de kalmalıdır! Kemalizm'e ek olarak CHP'nin sosyal demokrat bir ideolojiyi değil, sadece ve sadece **demokrasiyi yürekten benimsemesi** yeterli olacaktır!

Sosyalist Enternasyonal'ın ilk gün açılış konuşmasında Kılıçdaroğlu, "**Dün Zeynelabidin Bin Ali, Muammer Kaddafi ve Hüsnü Mübarek'le kol kola olan güç odaklarının, bugün milyonların yükselen sesi karşısında taraf değiştirmiş gözüktüğünü**" dile getirerek "**bu arada Arap devrimi, biraz toplumların kendi iç dinamiklerinden, biraz da dış müdahalelerden kaynaklanan nedenlerden dolayı bahar havasını kaybetmeye, çoğu yerde bir Arap Sonbaharı haline gelmeye başladı**" dedi. Kılıçdaroğlu devamla "**Arap Baharının bazı çevrelerce yeni bir emperyalizm icat edilmesi için istismar edilmesine olanak vermemeli, sesimizi yükseltmeliyiz.**" diyerek bir sosyal demokrat olarak kendisinin ve partisinin "Arap Baharı" konusundaki duruşunu açıkladı.

Kılıçdaroğlu'nun açılış konuşmasındaki "**Arap Baharının bazı çevrelerce yeni bir emperyalizm icat edilmesi için istismar edilmesine olanak vermemeli..**" cümlesi çok ilginç! Çünkü bu cümle Kılıçdaroğlu'nun "**Emperyalizm**" algısını ve anlayışını ele vermektedir. Türkiye'nin ana muhalefet partisinin lideri Kılıçdaroğlu'na göre emperyalizm; belli, istismara açık siyasi koşullardan "**yeniden icat edilen**" bir olgudur!

Bir defa emperyalizm, herkesin kafasına ve gücüne göre yeniden icat ettiği bir olgu değildir. İkincisi emperyalizm, istismara uygun siyasal koşulların yarattığı bir olgu da değildir! Emperyalizm nesnel, tarihsel; ekonomik, mali, siyasi ve askeri yönleriyle toplumsal bir sistemdir.

Emperyalizm aslında **kapitalizmdir**. Fakat emperyalizm kapitalizmin **son** dönemidir. Emperyalizm ayrıca **tarihsel** bir olgudur. Yani insanlık toplumunun somut ekonomik ve siyasi koşullarının belli bir kesitinde ortaya çıkan bir sistemdir. Bu sistemin bir **merkezi** vardır bir de **çevresi** vardır. Merkezi devletler (veya emperyalist metropoller) tarihsel olarak 19.yy sonunda Avrupa'da İngiltere, Almanya, Fransa, İtalya ve Rusya'da oluşmuş; daha sonra Kuzey Amerika (ABD ve Kanada) bu sisteme dâhil olmuş ve nihayet I. Dünya savaşı sonrası Asya'da da sadece Japonya bu kulübe katılmıştır. Özetle

merkezde topu topu 7-8 kapitalist devlet emperyalist nitelik taşımaktadırlar. Çevre ülkeler ise çok heterojen bir yapı arz etmektedirler. Çevre ülkeler merkez emperyalist ülkelerle çok değişik biçimlerde ilişki içindedirler. Fakat bu ilişkilerin ortak yönü ve ana karakteri çevre ülkelerin merkeze veya merkez ülkelere **BAĞIMLI** olmasıdır. Ulus devletler olarak onların siyasi anlamda görece ve görünüşteki bağımsızlıkları; temelde ekonomik, mali ve askeri olarak bazılarının yarım veya diğer bazılarının ise tam sömürge biçiminde merkeze bağımlı olarak sisteme dâhil olmalarının sadece dış görünüşünden ibaret olmasıdır.

Günümüz yer küresinde emperyalist-kapitalist sistemin **dışında** yer alan ülke ve devletler de vardır. Çin, Vietnam, K. Kore, Küba vb. gibi sosyalist ülkeler veya Venezüella, Bolivya, Ekvator, İran vs. gibi bağımsız ulusal devletler sistemin dışında yer alan ülkelerdir.

Ulusal kurtuluş hareketleri, emperyalizme bağımlı, emperyalist-kapitalist sistem içinde yarı veya tam sömürge biçimde varlığını sürdürmek zorunda kalan ulusların ve devletlerin bu sistemin dışına çıkma, bağımsız olma hareketleridir. Bu konuda ilk siftahı M. Kemal Atatürk liderliğinde Türkiye yapmıştır. Emperyalist-kapitalist sistem içindeki Çevre ülkelerin antiemperyalist, ulusal demokratik bir mücadele ile bu bağımlılıktan kurtuluş hareketleri, çağımızın sosyalizm ile birlikte en büyük toplumsal hareketlerinden biridir.

1990 yılları başında SSCB ve Varşova Paktına bağlı Doğu Avrupa ülkelerinde reel sosyalizmin çöküşüyle lider emperyalist ABD emperyalist-kapitalist sistemin insanlığın en son sistemi olarak ilan etti. Bu amaçla sistem dışı kalan bütün ulus devletleri sistem içine alacak projeler üretti ve uygulamaya başladı. Bu siyasi projelerin içinde en çok bilinen Genişletilmiş Kuzey Afrika Projesi(GKAP) ve Büyük Ortadoğu Projesi (BOP)vardır. 2001 yılında Afganistan, 2003 yılı Irak işgalleri bu projelerin uygulamalarıdır. ABD'nin asıl büyük siyasi projesi, Tunus'tan Endonezya'ya kadar olan, iki büyük kıtayı kucaklayan ve adına "Yeşil Kuşak" denen projeye müslüman ülkeleri sistemin içine ve kontrolüne almaktır.

ABD Başkanı George Bush'un Dışişleri Bakanı Condoleezza Rice 7 Mart 2003 tarihli Washington Post Gazetesinde "Transforming The Middle East" (Ortadoğu'yu Dönüştürmek) başlıklı bir mülakatta hiçbir bilgi ve enformasyonu gizlemeden "BOP ile Türkiye dâhil 22 ülkenin sınırları değişecek" olduğunu dünyaya duyurmuştur.

Condoleezza Rice 'ın dünyaya ilan ettiği "Yeşil Kuşak" projesinin alt bölümleri sayılacak Genişletilmiş Kuzey Afrika ve Büyük (GKAP)ve Büyük Ortadoğu Projelerinin (BOP) amacı; Soğuk Savaş zamanından kalma Arap ve Müslüman dünyasında yaygın olan, bir zamanlar Sovyetlerle ittifak kuran, tek adam ve tek partiye dayanan BAAS gibi rejimleri tasfiye ederek yerine bu ülkelerde örgütlü olan "Müslüman Kardeşler" hareketinin işbirliği ile adına "İlımlı İslam" denen, Türkiye'de AKP'nin MODEL oluşturduğu yeni rejimleri yerleştirmektir.

İlımlı İslam rejimleri **görünüşte** demokrasidir. Çünkü bu ülkelerin ekonomi, maliye, siyaset, ordu, basın, üniversiteler, medya ve diğer kamuoyu oluşturan bütün kurumlarının kontrolü zaten emperyalist ve yerli işbirlikçisi güç odaklarının elinde olduğundan, yapılan seçimleri hemen hemen **her dönem** (Türkiye de AKP'nin üç dönem kazandığı gibi) "İlımlı İslam" ideolojisinin partilerinin kazanmaları **güvence altına alınmıştır**. Türkiye'de AKP iktidarında görüldüğü gibi, gerçek muhalefetin **hiçbir şansı** yoktur. Çünkü basın iktidardan yana olduğu gibi yargı da iktidarın baskı aracı haline getirilmiştir. Sonuçta "İlımlı İslam" rejimleri emperyalist-kapitalist sistemin sadık bir hizmetkârları olarak iktidara getirilmişlerdir!

İşte dünya ve Türkiye basınında "Arap Baharı" olarak adlandırılan, görünüşte devrimci bir hareket izlenimi veren olayların esası, perde arkası bu emperyalist planların uygulanmalarıdır.

Peki, Atatürk'ün partisinin lideri bu gerçeği bilmiyor mu? Veya görmüyor mu?

Nasıl oluyor da şanlı tarihinde emperyalizme karşı ilk ulusal kurtuluş savaşı vermiş CHP'nin başkanı **"...bu arada Arap devrimi, biraz toplumların kendi iç dinamiklerinden, biraz da dış müdahalelerden kaynaklanan nedenlerden dolayı bahar havasını kaybetmeye, çoğu yerde bir Arap Sonbaharı haline gelmeye başladı."** diye saf saf basit analizler yapabiliyor? Hele **"Arap Baharının bazı çevrelerce yeni bir emperyalizm icat edilmesi için istismar edilmesine**

olanak vermemeli, sesimizi yükseltmeliyiz!" demesi ne kadar naif, ne kadar komik ne kadar acı, ne kadar dünyadan habersiz bir acizlik ifadesi böyle!

İkinci günde Sosyalist Enternasyonal Arap Dünyası Özel Komite Toplantısı'nın tamamlanması dolayısıyla sonuç bildirgesinin açıklandığı toplantıda konuşan Kılıçdaroğlu; gazetecilerin Suriye ile ilgili sorusunu **"Eğer BM karar alırsa, BM'nin bir üyesi olarak Türkiye Cumhuriyeti'ne eğer bir yükümlülük duyarsa o yükümlülüğünün gereğini yerine getirir. Ancak onun dışında doğrudan kendi iradesiyle Suriye'ye girmesi, savaş ilan etmesi, tampon bölge oluşturması doğru değildir. Bunu uygun görmüyoruz"** diye yanıtladı.

İlk bakışta Kılıçdaroğlu'nun Suriye tutumu çok makul görünüyor. Fakat daha yakından bakınca Kılıçdaroğlu'nun Türkiye'nin Suriye'ye dış müdahalesine koşullu olarak onay verdiği görülmektedir. Kılıçdaroğlu Türkiye'nin dış müdahale koşulu olarak **"BM karar"**nı gösteriyor.

Peki, Afganistan'da görev yapan birlikler için de BM kararı çıkmamış mıydı? Afganistan'da 12 Askerimizin şehit olduğu son helikopter kazası nedeniyle de Kılıçdaroğlu **"Türk Askerinin Afganistan'da ne iş var?"** diye sormamış mıydı? Yani Birleşmiş Milletler Kararı çıkarsa TSK Suriye'ye müdahale etsin demekle Afganistan'a BM kararıyla müdahaleye katılan TSK'nın orada ne işi var demek bir biriyle çelişen, tutarsız, ilkesiz bir duruş değil mi? Peki, Türkiye'nin Başbakanı R.T. Erdoğan bizzat kendi ağzıyla BOP eş başkanı olduğunu açıklamamış mıydı? Yani her durumda Türkiye'nin Suriye'ye dış müdahalesi BOP'un Suriye'ye de uygulanması demek olacaktır. BM kararı; durumda hiç birşeyi değiştirmez!

Kaldık ki bütün dünyanın da tanık olduğu gibi, geçen sene BM Güvenlik Konseyi, Libya'ya dış müdahaleye sadece **"sivil halkı koruma"** koşulu ile izin vermişti. Fakat emperyalist güçler bu izni bir **İŞGALE** çevirdiler! Tıpkı 2001 de Afganistan'da da olduğu gibi!

Emperyalizme asla güvenilmez! Bu tarihi deneyimi insanlık defalarca yaşadığı gibi biz ulus olarak bir kez bizzat yaşadık. Bir kez daha yaşamak zorunda mıyız?

Mehmet ÇAĞIRICI

iletisim@politikadergisi.com

Yorumlar

- [Dış Siyasa](#) [2]

Kaynak URL (02/05/2024 - 17:53 tarihinde yazdırıldı):

<https://politikadergisi.com/okur-makale/sosyalist-enternasyonal-chp-ve-arap-bahari>

Bağlantılar:

[1] <https://politikadergisi.com/pd-uye/mehmet-cagirici>

[2] <https://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/dis-siyasa>